5 okt 1965

Udløber til Smidstrup af kyllingekrigen i Europa

For første gang i et halvt aar fuld produktion paa Smidstrup Hønseri, som er et af landets største

I Smidstrup sogn gaar det normalt meget fredeligt til. Dog kan der tilbage i tiden berettes om urolige tilstande og ogsaa om krig, men i disse aar skulle alt dog gaa roligt til.

Og dog har nogle af beboerne i Smidstrup sogn været impliceret i en voldsom krig, en altomfattende og haard handelskrig. Krigens genstand har været kyllinger.

De implicerede parter i Smidstrup har været og er stadig hønseriener Bent Møller Andersen, hans familie og deres medhjælpere. At det er gaaet haardt til under krigen, forstaar man, naar det fortælles, at Møller Andersen først nu atter kan komme op paa fuld produktion af kyllinger for første gang i et halvt aar.

— Vor normale aarsproduktion er godt to millioner kyllinger, men det sidste aar har vi maattet sætte produktionen ned til 750.000 kyllinger paa grund af afsætningsvanskeligheder, fortæller han. Nu har markedet imidlertid lettet meget, og vi regner med igen i 1966 at komme paa en fuld aarsproduktion.

Før fællesmarkedets dannelse aftog de tilsluttede lande op til 90 pct. af vor kyllinge-eksport, men nu har vi været nede paa 20 pct. Og det giver klart afsætningsvanskeligheder, hvorfor det har været stærke bestræbelser i gang for at øge eksporten til tredje-lande.

Anden grøft

England forsøger at blive selvforsynende, og derfor har danske eksportører vendt sig til andre lande, og bl. a. i Mellemøsten er fundet gode aftagerlande.

Men nu ser det ud til, at vi er kørt i den anden grøft,understreger

Bent Møller Andersen foran et af skabene med æg under udrugning

Møller Andersen. Vi havde overproduktion ligesom inden for svineavlen. Priserne faldt, afsætningen svigtede, hvorfor mange avlere og rugerier holdt op med produktionen.

Nu kan vi nemt komme i den situation, at »kyllingepuklen« ligesom »svinepuklen« pludselig forsvinder, og saa kan der pludselig ikke skaffes fjerkræ nok.

— Men De har da holdt ved trods de daarlige tider?

— Det er rigtigt, men tro mig, svarer Møller Andersen, det har været svært. Ikke blot har vi været nede paa en tredjedel produktion, men vi har bygget tre store hønsehuse, og da vi skulle have laanene hjem, kom kreditstramningen. Jo, der er problemer nok.

I forbindelse med drøftelsen af produktionsvanskelighederne nævnte hønseriejeren, at han er tilhænger af et snævrere samarbejde mellem alle parter er afhængige af hinanden.

Se f. eks. i USA. Der kontrolleres kyllinge-produktionen af fire store koncerner, som har interesser i alle fire led, og derfor kan produktion og afsætning planlægges. Og saa er den danske produktion endda kun én procent af den amerikanske.

Og det ville f. eks. ogsaa hjælpe, hvis danskerne ville spise mere af det lækre fjerkræ. Hver dansker spiser kun fire-fem kg fjerkræ om aaret. I USA er man oppe paa ca. 20 kg.

40,000 kyllinger om ugen

Men nu er man altsaa igen paa vej mod, at maskineriet skal gaa paa højeste gear, og det vil sige en ugentlig produktion af 40.000 kyllinger, som kan tages ud af rugemaskinerne, der har en kapacitet af op imod 200.000,

Møller Andersen var oprindelig landmand. Han og fruen købte i 1947 Smidstrup Børnehjem og indrettede et hønseri. Man kom op paa et hønsehold paa 2000 stk., men ægpriserne faldt, hvorfor produktionen blev lagt om til opfedning af slagtekyllinger.

Nu er produktionen atter lagt om, saa hovedvægten ligger paa rugeriet. I fjor lod Møller Andersen opføre tre store haller, som hver rummer 2500 høns, eller i alt 7000 stk., hvoraf de 4000 er æglæggende.

Den ugentlige produktion af rugeæg bliver ca. 20.000, men der skal bruges ca. 60.000, idet kun 70 pct. af æggene udklækkes til kyllinger.

— Er det meningen at blive selvforsynende med æg

— Nej, slet ikke, svarer Møller Andersen. Vi skal og vil fortsat have samarbejde med ægproducenterne. Vi henter hver uge æg hos ca. 40, og vi kører de 40.000 kyllinger ud til en halv snes opdrættere over hele amtet.

Under samtalen er telefonen blevet benyttet nogle gange. I et tilfælde ville en ægproducent have Møller Andersen til at købe en ekstra portion æg, og i et andet tilfælde ringede hønseriejeren til en opdrætter, som skulle have kyllinger.

Det er ogsaa et problem at faa antallet af modtagne æg til at gaa lige op med afsætningen af kyllinger. Dette her er industri, men ikke paa traditionel vis, for kyllinger er ikke en hyldevare, som kan lægges paa lager til næste uge. De smaa kyllinger kan kun klare sig to-tre døgn efter at være kommet ud af æggene.

— Og faar De dem ikke afsat inden?

— Saa er der intet at gøre, lyder svaret. Derfor maa vi holde produktionen saa støt som mulig, og derfor er jeg ogsaa talsmand for et snævrere samarbejde mellem de enkelte parter inden for fjerkræbranchen.

Foruden Møller Andersen og hans energiske fru Inger beskæftiger hønseriet tre familier samt to damer, i alt 10, hvilket i Smidstrup sogn betyder en virksomhed, som giver god beskæftigelse.

prif-

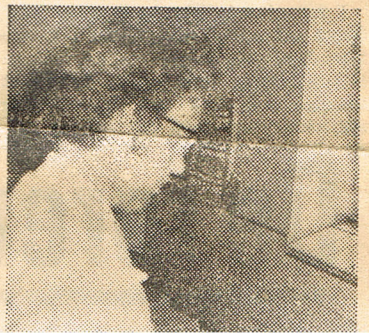

Før fællesmarkedets dannelse aftog de tilsluttede lande op til 90 pct. af vor kyllinge-eksport, men nu har vi været nede paa 20 pct. Og det giver klart afsætningsvanskeligheder, hvorfor det har været stærke bestræbelser i gang for at øge eksporten til tredje-lande.

Anden grøft

England forsøger at blive selvforsynende, og derfor har danske eksportører vendt sig til andre lande, og bl. a. i Mellemøsten er fundet gode aftagerlande.

Men nu ser det ud til, at vi er kørt i den anden grøft,understreger

produktion ligesom inden for svineavlen. Priserne faldt, afsætningen svigtede, hvorfor mange avlere og rugerier holdt op med produktionen.

Nu kan vi nemt komme i den situation, at »kyllingepuklen« ligesom »svinepuklen« pludselig forsvinder, og saa kan der pludselig ikke skaffes fjerkræ nok.

— Men De har da holdt ved trods de daarlige tider?

— Det er rigtigt, men tro mig, svarer Møller Andersen, det har været svært. Ikke blot har vi været nede paa en tredjedel produktion, men vi har bygget tre store hønsehuse, og da vi skulle have laanene hjem, kom kreditstramningen. Jo, der er problemer nok.

I forbindelse med drøftelsen af produktionsvanskelighederne nævnte hønseriejeren, at han er tilhænger af et snævrere samarbejde mellem ægproducenter, rugerier, opdrættere og fjerkræslagterier, fordi

den.

Se f. eks. i USA. Der kontrolleres kyllinge-produktionen af fire store koncerner, som har interesser i alle fire led, og derfor kan produktion og afsætning planlægges. Og saa er den danske produktion endda kun én procent af den amerikanske.

Og det ville f. eks. ogsaa hjælpe, hvis danskerne ville spise mere af det lækre fjerkræ. Hver dansker spiser kun fire-fem kg fjerkræ om aaret. I USA er man oppe paa ca. 20 kg.

40,000 kyllinger om ugen

Men nu er man altsaa igen paa vej mod, at maskineriet skal gaa paa højeste gear, og det vil sige en ugentlig produktion af 40.000 kyllinger, som kan tages ud af rugemaskinerne, der har en kapacitet af op imod 200.000, idet det tager ca. 21 dage at udruge en kylling.

og derfor er jeg ogsaa talsmand for et snævrere samarbejde mellem de enkelte parter inden for fjerkræbranchen.

Foruden Møller Andersen og hans energiske fru Inger beskæftiger hønseriet tre familier samt to damer, i alt 10, hvilket i Smidstrup sogn betyder en virksomhed, som giver god beskæftigelse.

prif-

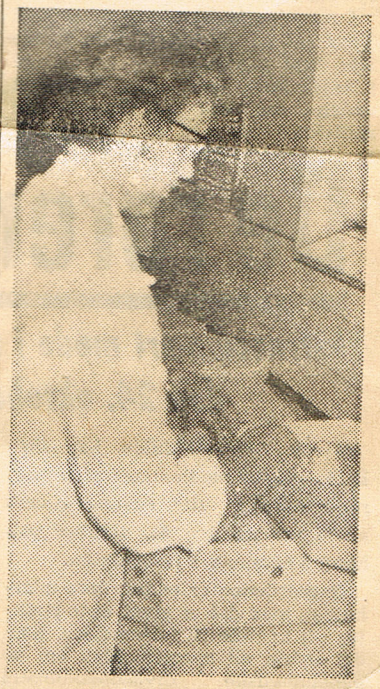

Fru Inger Møller Andersen sorterer vant kyllinger

Dansk Slagtefjerkræ 1961-1964.

På et møde i Odense den 11.6.1961 vedtog en forsamling af slagtekyllingeproducenter at stifte en landssammenslutning. Der blev nedsat et udvalg til at udarbejde vedtægtsforslag og til at stifte lokalforeninger. Udvalget bestod af eksportchef Hans Carstensen, Fredericia, godsejer H.N. Rottbøll, Børglum Kloster, gdr. Olav Willadsen, Esbjerg, inspektør Gert Blædel, Ravnholt gods, Tage Albrechtsen, Stubbæk, proprietær Lars Rasmussen, Herlufmagle og hønseriejer Folmer Larsen, Fraugde. Det første repræsentantskabsmøde blev holdt i Fredericia i oktober, hvor vedtægterne for Dansk Slagtefjerkræforening blev vedtaget og hvor der blev valgt hovedbestyrelse. Navnet blev kort efter ændret til Dansk Slagtefjerkræ.

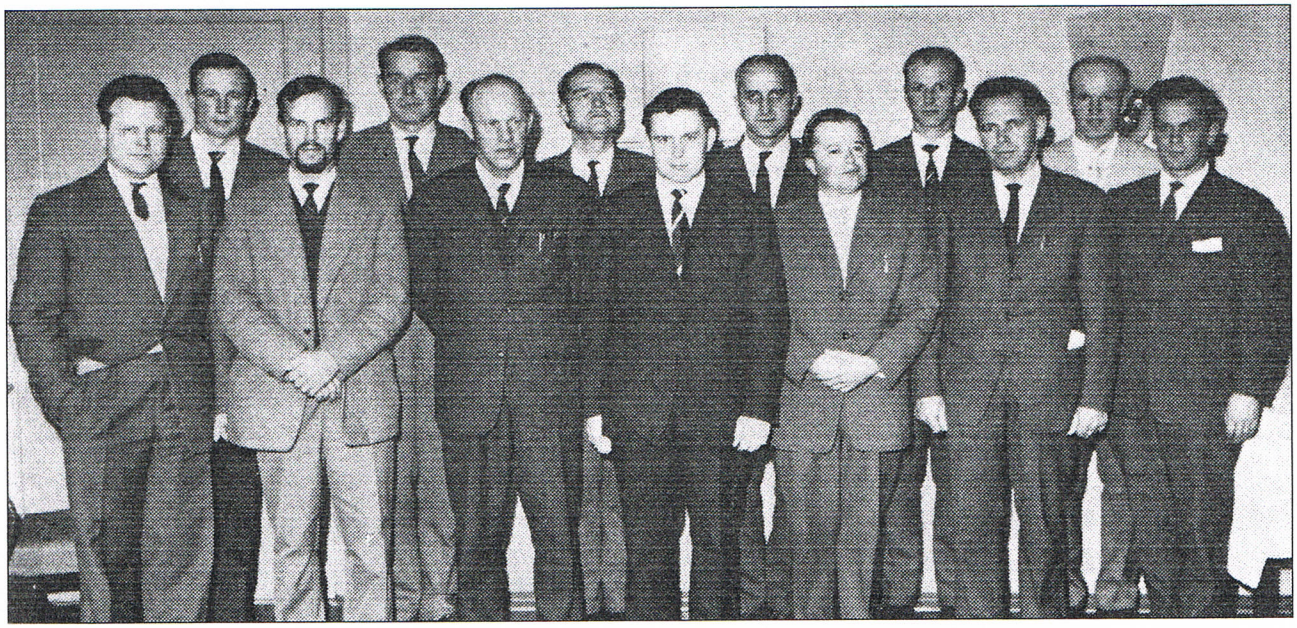

Fra møde i Dansk Slagtefjerkræs udvalg om rugeægsproduktion. Udvalget bestående af rugeægsproducenter(æ), rugeriejere(r)og repræsentanter for Dansk Slagtefjerkræ (s). Fra venstre: gårdejer Jørgen Jørgens, Kværndrup (r), gårdejer Poul Jeppesen, Kertinge (æ), gårdejer E. Tolstrup Christensen (æ), hønseriejer Jørgen Hermind, Svogerslev (r), gårdejer Knud Mølberg, Vrå (r), proprietær Lars Rasmussen, Herlufmagle (s), sekretær Karl Jakobsen, gårdejer L. Bønding Pedersen, Viborg (æ), gårdejer Olav Willadsen, Esbjerg (s), rugeriejer Knud Jørgensen, Dybbøl (r), hønseriejer B. Møller Andersen, Smidstrup (s), gårdejer J. Åmand Andersen, Vejen (æ), og proprietær C. G. Korsgård, Voldstedlund, Mariager (s). Udvalgets formand var gårdejer Olav Willadsen.